

تاریخ پوشیده آیت چهل — شماره هفده

دومین وای — بخش چهارم

Jeff Pippenger

2026-06-25

۶۲۷، ۶۳۲ و ۶۳۷

«کلید»ی که هاویه را می‌گشاید، نبرد نینواست که در سال ۶۲۷، پنج سال پیش از وفات محمد در ۶۳۲، تحقق یافت. پنج سال بعد، در ۶۳۷، نیروهای مسلمان پایتخت ایران را، که یکی از دو ابرقدرت بزرگ درگیر در نبرد نینوا بود، تصرف کردند. این رویداد توازن قدرت را در خاورمیانه به گونه‌ای چشمگیر دگرگون ساخت. نبرد نینوا در ۶۲۷ قوت امپراتوری ایران را فرسود و ده سال بعد، امپراتوری ایران به پایان رسید.

ذلت—782

یکصد و پنجاه سال پس از مرگ محمد در سال ۶۳۲، در لشکرکشی عباسی سال ۷۸۲، سپاه عباسیان (که بنا بر گزارش‌ها حدود ۹۵,۰۰۰ نفر بود) یورش عظیم به قلمرو بیزانس در آسیای صغیر (ترکیه کنونی) آغاز کرد. آنان تا خریسوپولیس، درست در آن سوی تنگه بسفر در برابر قسطنطنیه، پیش رفتند و بدین‌سان به پایتخت بیزانس بسیار نزدیک شدند. بیزانسیان، تحت فرمانروایی امپراتریس ایرنه، شکستی سخت متحمل شدند. در نتیجه این امر، بیزانسیان ناگزیر شدند آتش‌بسی خفت‌بار سه‌ساله را امضا کنند و بپذیرند که باجی سالانه و کلان (حدود ۷۰,۰۰۰ تا ۹۰,۰۰۰ دینار طلا) بپردازند و جامه‌های ابریشمی و گروگان‌ها را تسلیم کنند. این لشکرکشی یکی از بزرگ‌ترین و موفق‌ترین یورش‌های عباسیان به سرزمین‌های بیزانس در خلال سده هشتم بود. این واقعه قدرت فزاینده خلافت عباسی و افول مستمر امپراتوری بیزانس را به نمایش گذاشت.

پنج ماه

در باب نهم مکاشفه، «پنج ماه» که برابر با یکصد و پنجاه سال است، دو بار ذکر شده است: یک بار در آیه پنج و بار دیگر در آیه ده.

و به آنان داده شد که ایشان را نکشند، بلکه پنج ماه عذابشان دهند؛ و عذاب ایشان مانند عذاب عقربی بود که انسانی را نیش می‌زند. و در آن ایام، مردم مرگ را خواهند طلبید و آن را خواهند یافت؛ و آرزوی مردن خواهند کرد، و مرگ از ایشان خواهد گریخت. و شکل‌های ملخ‌ها مانند اسبان آماده برای جنگ بود؛ و بر سرهای خود چیزهایی چون تاج‌هایی همانند طلا داشتند، و چهره‌هایشان چون چهره‌های آدمیان بود. و مویی چون موی زنان داشتند، و دندان‌هایشان چون دندان‌های شیران بود. و زره‌هایی داشتند، مانند زره‌های آهنین؛ و صدای بال‌هایشان چون صدای ارابه‌هایی بود که اسبان بسیار به سوی جنگ می‌رانند. و دمه‌هایی مانند عقرب‌ها داشتند، و در دمه‌هایشان نیش‌ها بود؛ و قدرتشان این بود که پنج ماه به مردم آسیب برسانند. مکاشفه ۵:۹-۱۰.

در باب نهم مکاشفه، در شیپور پنجم، دو دوره نبوی متمایز یکصد و پنجاه‌ساله وجود دارد. دوره نخست از مرگ محمد در سال ۶۳۲ تا خوار شدن امپراتریس ایرنه روم شرقی در سال ۷۸۲ امتداد می‌یابد. باب نهم، خیزش اسلام را به گونه‌ای بسیار دقیق شناسایی می‌کند. از متحد شدن قبایل در سال ۶۰۶، تا نبرد نینوا در ۶۲۷، تا مرگ محمد در ۶۳۲، و سپس تا شکست ایران در ۶۳۷، صعود و افول اسلام با دقت در کلام نبوی خدا ترسیم شده است. اسلام عربستان، قدرت حاضر در نخستین نبوت

یکصد و پنجاه سالہ عذاب است۔ یکپارچہ سازی قبایل بہ وسیلہ محمد در ۶۰۶؛ سپس نبرد «کلیدی» نینوا در ۶۲۷، و در پی آن پیشگویی محمد درباره زوال ہر دو، ایران و روم، در حدود ۶۲۸، و سپس مرگ او در ۶۳۲۔ این تاریخ‌ها نمایانگر رشتہ‌ای معین از رویدادها در سیر اسلام ہستند۔

پس از گذشت یکصد و پنجاه سال از وفات محمد در سال ۶۳۲، پایگاہ قدرت اسلام از عربستان بہ ترکیہ منتقل شد، آنگاہ کہ امپراتوری روم شرقی را تا قسطنطنیہ واپس راند۔ وای نخست نمایانگر اسلام عربستان بود، و وای دوم نمایانگر اسلام ترکیہ۔ در درون وای نخست، ہر دو نبوت زمانی یکصد و پنجاه سالہ، تمایز میان اسلام عربستان و اسلام ترکیہ را مشخص می‌سازند؛ همان‌گونہ کہ ہمین حقیقت در تمایز میان وای نخست و وای دوم نیز بازنمایی شدہ است۔

پہلے ایک سو پچاس سال کا آغاز فارس کے زوال سے ہوا اور اختتام اس پر ہوا کہ روم قسطنطنیہ کی فصیلوں کے اندر محصور ہو کر رہ گیا۔ دوسرے ایک سو پچاس سالہ دور کا آغاز نیکومیڈیا میں عثمان (جسے اوتمان بھی کہا جاتا ہے) کی فتح سے ہوا۔ نیکومیڈیا میں عثمانی فتح سے مراد نیکومیڈیا کا محاصرہ ہے (موجودہ ازمیت، ترکی)، جو 1333 سے 1337 تک جاری رہا، جب سلطان اورخان غازی (عثمان اول کے فرزند، جو عثمانی بیلک کے بانی تھے) نے بازنطینیوں کے اہم شہر نیکومیڈیا کا محاصرہ کیا۔ شہر کئی برس تک ڈٹا رہا، لیکن بالآخر 1337 میں فاقہ، رسد کی کمی، اور سازوسامان کے فقدان کے باعث ہتھیار ڈال دیے۔ بازنطینی چھاؤنی کو قسطنطنیہ روانہ ہونے کی اجازت دے دی گئی۔ نیکومیڈیا ایشیائے کوچک (اناطولیہ) میں بازنطینیوں کے آخری بڑے مضبوط مراکز میں سے ایک تھا۔ اس کے سقوط نے عملاً مغربی اناطولیہ کے بیشتر حصے پر بازنطینی اقتدار کا خاتمہ کر دیا۔ اس فتح نے عثمانیوں کو بطینیہ میں اپنی قوت مستحکم کرنے اور مزید آبنائے باسفورس کی جانب پیش قدمی کرنے کے قابل بنایا۔ یہ بالآخر قسطنطنیہ کی عثمانی فتح کی جانب ایک نہایت اہم سنگ میل ثابت ہوئی (جو ایک صدی سے زیادہ عرصہ بعد 1453 میں وقوع پذیر ہوئی)۔ اس محاصرے کو اکثر ان ابتدائی کلیدی فتوحات میں سے ایک سمجھا جاتا ہے جنہوں نے چھوٹی عثمانی بیلک کو ایک ابھرتی ہوئی علاقائی طاقت میں تبدیل کر دیا۔

جب پہلی نرسنگی کے اندر دوسرے ایک سو پچاس سالہ عرصہ کا اختتام 27 جولائی 1449ء کو ہوا، تو آخری قسطنطین نے مشرقی روم کے تخت پر جلوس کے لیے اسلامی سلطان سے اجازت طلب کی، یوں وہ اسی رسوائی کا شکار ہوا جس کا سامنا ملکہ آئرین نے مکاشفہ نو کے دو "پانچ ماہ" کے ادوار میں سے پہلے ایک سو پچاس برس کے اختتام پر کیا تھا۔ 'ملکہ آئرین' اور نیز 'آخری قسطنطین' کی رسوائی بعد میں عثمانیوں کی رسوائی کی ایک تمثیل تھی، جب دوسرے ویل کے زمانی نبوتی دور کے اختتام پر انہوں نے مصر کے خطرے سے بچاؤ کے لیے یورپ کی چار عظیم طاقتوں سے تحفظ طلب کیا۔

پانتئون

پیشگامان بہ درستی دریافتند و تعلیم دادند کہ عبارت «جایگاہ مقدس او بہ زیر افکنده شد» در دانیال باب ہشت آیہ یازدہ، بہ وسیلہ کنستانتین تحقق یافت۔

آری، او خویشان را حتی تا رئیس لشکر بزرگ ساخت، و قربانی دائمی بہ واسطہ او برداشتہ شد، و جایگاہ مقدس او فرو افکنده گردید۔

مقصود از «قُدس» در اینجا، معبد پانتئون در شہر روم بود، و «جای» آن معبد، روم بود۔ روم ہنگامی بہ دست قسطنطین «بہ زیر افکنده شد» کہ او در سال 330 تصمیم گرفت پایتخت امپراتوری خود را بہ قسطنطنیہ منتقل کند۔ آیہ یازدہم با مکاشفہ سیزدہ مرتبط است، و آیہ دوم همان رویدادها را مشخص می‌سازد۔

و آن وحشی کہ دیدم، مانند پلنگ بود، و پاهایش همچون پاهای خرس، و دهانش چون دهان شیر؛ و اژدها قدرت خود، و تخت خود، و اقتدار عظیم خویش را به او داد.

اژدها روم بت پرست بود، و روم بت پرست در سال 330 «کرسی» اقتدار خود را به کلیسای روم واگذار کرد، هنگامی کہ پایتخت را به مشرق منتقل نمود؛ بدین سان خلایبی در قدرت پدید آمد کہ کلیسای پاپی با خرسندی از آن بهره برداری کرد. هنگامی کہ خط سیر روم شرقی را از سال 330 تا 1453 دنبال می کنیم، درمی یابیم کہ در آغاز نبوت مربوط به روم شرقی، شهر روم به سبب رد روم از سوی کنستانتین خوار و تحقیر شد. آن خواری در سال 782، با امپراتریس ایرنه، در پایان نخستین یکصد و پنجاه سال عذاب، تکرار شد. هر دوی آن خواری ها به وسیله کنستانتین آخر نیز تکرار گردید.

افولها و صعودهای شگفت انگیز

مکاشفہ کے نویں باب کے پانچویں اور چھٹے نرسنگے مشرقی روم کے سقوط کی تفصیلات فراہم کرتے ہیں، اور ساتھ ہی اسلام کے عروج و زوال کا بھی بیان کرتے ہیں۔ الہامی نوشتے ہمیں آگاہ کرتے ہیں کہ دانی ایل اور مکاشفہ کی کتابوں میں سلطنتوں کے "عروج و زوال" کا مطالعہ کریں۔ ان سلطنتوں کی اپنی نمایاں خصوصیات ہیں جو ان کے مخصوص "عروج و زوال" سے وابستہ ہیں۔ یہوداہ کا سقوط یروشلم پر تین حملوں کے ذریعے واقع ہوا۔ عبرانیوں کو بابل میں اسیر کر کے لے جایا گیا، اور وہ تین فرمانوں کے تحت واپس آئیں گے، جو 2,300 برسوں کا آغاز کریں گے؛ یہی مدت 1798 سے 1844 تک تاریخ میں تین فرشتوں کے آنے پر منتج ہوئی۔ بابل ایک ہی رات میں گر گیا۔ روم بکھر گیا، اور اس کے اسی بکھراؤ کے اندر روم کے دو پہلو، یعنی مغربی روم یا مشرقی روم کے عنوان سے، سامنے لائے گئے۔ دانی ایل گیارہ کے پہلے ایک تہائی حصے میں بطلموسی سلطنت اور سلوقی سلطنت کا عروج و زوال، پاپائی روم کے عروج و زوال کی تمثیل ہے۔ یہ شہادت محض اس حکایت کے اختتام پر مشتمل ہے جو سکندر اور یونان کے انہدام سے متعلق ہے۔ روم کے برخلاف، یونان چار حصوں میں تقسیم ہوا جو بالآخر دو بن گئے۔ روم مشرق اور مغرب میں تقسیم ہوا، اور اس کے بعد مغربی روم نبوتی اعتبار سے تین حصوں میں تقسیم کیا گیا، جو روم کی سہ گانہ حکومت کی نمائندگی کرتے ہیں۔ جہاں تک مشرقی روم کا تعلق ہے، قسطنطین نے اپنی مملکت اپنے تین بیٹوں میں تقسیم کی۔ واضح طور پر مغربی اور مشرقی روم دو متوازی خطوط ہیں جو رومی کلیسیا اور رومی ریاست کی نمائندگی کرتے ہیں۔ اس دوہری تقسیم کے ساتھ ایک مزید سہ گانہ تقسیم بھی موجود ہے۔ یونان چار سے دو ہوا، بابل ایک ہی رات میں، یہوداہ تین حملوں سے۔ اسلام کے ساتھ، ان کا "عروج" ایک "رہائی" کے طور پر پیش کیا گیا ہے اور ان کا "زوال" ایک "روک" ہے۔

ظہور ہم با محمد آغاز شد و در ۱۱ اوت ۱۸۴۰ مہار شدند. آنان رہا شدند و بلافاصلہ در ۱۱ سپتامبر مہار گردیدند. آنان اخیراً در ۷ اکتبر ۲۰۲۳ رہا شدند و از آن زمان در غزہ مہار شدہ اند. اسلام بار دیگر رہا خواہد شد تا برپا شدن صورت وحش را علامت گذاری کند. خط تاریخ نبوی اسلامی کہ در باب های نهم تا یازدهم کتاب مکاشفہ بازنمایی شدہ است، تاریخ نبوی اسلام وای سوم را مشخص می سازد. «تاریخ نبوی اسلام وای سوم» ہمچنین بہ وسیلہ فرشتہ ہفتم و نیز فرشتہ سوم بازنمایی شدہ است. فرشتہ سوم در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ وارد شد، هنگامی کہ فرشتہ ہفتم آغاز بہ نواختن کرد. فرشتہ سوم و وای سوم در ۱۱ سپتامبر بہ تاریخ نبوی وارد شدند. از ۱۱ سپتامبر تا قانون یکشنبہ، تاریخ نبوی وای اول و دوم در حال تکرار بودہ و ہنوز نیز ہست.

«کلید» نبرد نینوا، دو قدرت روم و فارس را در پیوندی مستقیم و ناگسستنی با اسلام قرار می دهد. نینوا بیش از ہر بخش دیگری از کلام مقدس، زوال تدریجی روم غربی و روم شرقی را بہ روشنی مشخص می سازد.

هیرودیس نمادی از اژدهاست؛ او نماینده روم بود. اژدها در پایان جهان، سازمان ملل متحد است. در هنگام قانون یکشنبه، پادشاهی ششم سقوط می‌کند، هفتم آغاز می‌شود، اما آنان در جشن تولد خود، پادشاهی خویش را به پادشاهی هشتم می‌بخشند. پادشاهی هفتم تازه زاده شده است، و بی‌درنگ موافقت می‌کند که پادشاهی خود را برای یک ساعت به فاحشه بابل واگذارد، چنان‌که هیرودیس با وعده بخشیدن تا نیمه مملکت خویش به سالومه، نمونه آن را پدید آورد.

درست در همان جایی که ایالات متحده سقوط می‌کند، سازمان ملل متحد متولد می‌شود و اتحاد سه‌گانه به اجرا درمی‌آید. هیرودیس اژدهاست، و هیرودیا پاپیت است، و ایالات متحده سالومه است. هیرودیس در اتحادی نامشروع زناشویی بود، زیرا با زن برادر خود ازدواج کرده بود، و در سطح نبوی در رابطه‌ای زنای با محارم‌گونه با سالومه قرار داشت، زیرا آشکار است که هنگامی که او می‌رقصید، هوس او را در دل می‌پروراند. اژدها با هر دو، مادر و دختر، رابطه دارد. دیدن این نکته مهم است هنگامی که تشخیص می‌دهید روم غربی و روم شرقی به ترتیب نمایانگر سیاست‌ورزی کلیسایی و سیاست‌ورزی دولتی‌اند. روم، چهارمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس، به گونه‌ای نبوی پاپیت را بر تخت نشانده، و با این کار، ایالات متحده را که بار دیگر پاپیت را بر تخت خواهد نشانده، پیش‌نمون ساخت.

زوال تدریجی روم غربی از سال 330 تا 476، نمایانگر زوال تدریجی ایالات متحده از 1798 تا قانون یکشنبه است. سال «330» و سال «1798» هر دو نشانه‌های راه نبوی‌اند که در کتاب دانیال «وقت معین» یا «زمان آخر» نامیده شده‌اند. 330 آغازهای روم غربی و روم شرقی را مشخص می‌سازد. پایان هر دو، خواری رهبر رومی است، همان‌گونه که قسطنطین در آغاز، شهر روم را خوار ساخت. 476 پایان یک دوره نبوی بود که نشان می‌دهد ساختار سیاسی پرشکوه روم چگونه در سه گام از هم فروپاشید. دوره‌ای که با طرد شدن شهر در 330 آغاز شد، سپس با تحقیر تمام ساختار سیاسی آنان دنبال گردید—جمهوری باشکوه ایشان، که مایه اصلی فخر روم باستان بود، از هم گسسته شد—و سرانجام به 476 رسید، زمانی که دیگر هرگز فرمانروایی بر روم از یک تبار واقعی رومی وجود نمی‌داشت. دو خط روم که در سال 330 آغاز می‌شوند، و عبارتی که این دو خط در آن مطرح شده‌اند، همچنین شامل دو خط نبوی پنج‌ماهه نیز هست. خط روم غربی با خواری تدریجی آغاز می‌شود و با خواری تدریجی پایان می‌یابد. خط روم شرقی با خواری تدریجی آغاز می‌شود و با خواری تدریجی در 1449 پایان می‌یابد، آنگاه که قسطنطین آخر برای سلطنت کردن اجازه خواست.

یکی از دوره‌های پنج‌ماهه به پایان اسلام عربی به عنوان کانون نبوت و آغاز اسلام ترکی در سال ۷۸۲ منتهی می‌شود. در آن تاریخ، امپراتریس ایرنه خوار می‌گردد، در هماهنگی با خواری کنستانتین آخر در پایان نبوت دوم پنج‌ماهه. دو نبوت پنج‌ماهه در درون یک روایت پانزده‌آیه‌ای. یکی تاریخ اسلام عربستان را ترسیم می‌کند و دیگری اسلام ترکیه را. هر دو با خواری روم شرقی به پایان می‌رسند. فرجام یکی از این نبوت‌ها با خوار شدن یک زن تحقق یافت و دیگری با خوار شدن یک مرد. سطر بر سطر، خواری کلیسا و دولت روم شرقی را مشخص می‌سازند. هر دو خواری به وسیله اسلام وای نخست پدید می‌آیند. خواری کنستانتین آخر در ۱۴۴۹، آغازگر یک دوره چهارساله است که در ۱۴۵۳ پایان می‌یابد، هنگامی که دیوارهای قسطنطنیه فرو می‌ریزد. ۱۴۴۹ بیانگر یک خواری است و در ۱۴۵۳ دیوارها فرو می‌ریزند و یک پادشاهی به پایان می‌رسد.

وفات محمد

یکی از آن دو دوره پنج‌ماهه با مرگ محمد آغاز می‌شود؛ همان که در آیه یازدهم به عنوان «پادشاهی که بر ایشان بود» شناخته شده است.

و بر ایشان پادشاهی بود که همان فرشته هاویه بی‌کران است، که نامش در زبان عبری آبدون، و در زبان یونانی نامش آپلیون است.

پادشاه آنان محمد بود، زیرا او در آیه یک شناسایی شده است؛ پس او شخصیت دیگری از میان شخصیت‌های اسلامی نیست، بلکه محمد پادشاه است، و پادشاه همان پادشاهی است، و اسلام پادشاهی محمد است.

उसे और; देखा हुआ गरि पर पृथ्वी से स्वर्ग को तारे एक मैंने और, फूँकी तुरही ने स्वर्गदूत पाँचवे और के धुएँ के भट्ठे बड़े से कुण्ड उस और; खोला को कुण्ड अथाह उसने और गई। दी कुँजी की कुण्ड अथाह से मैं धुएँ उस और गए। हो अन्धकारमय वायु और सूर्य कारण के धुएँ के कुण्ड उस और; उठा धुआँ समान है। होती सामर्थ को बच्छिओं के पृथ्वी जैसी, गई दी सामर्थ ऐसी उन्हें और; नकिली टड्डियाँ पर पृथ्वी । 9:1-3 प्रकाशतिवाक्य

تَكَرَّرَ الْوَيْلُ الْأَوَّلُ وَالثَّانِي دَاخِلَ الْوَيْلِ الثَّلَاثِ يُؤَاوِي تَكَرَّرَ الْمَلِكُ الْأَوَّلُ وَالثَّانِي دَاخِلَ الْمَلِكِ الثَّلَاثِ. أُعْطِيَ مُحَمَّدٌ، الْمَلِكُ، مِفْتَاحَ فَتْحِ الْهَآوِيَةِ، وَيُحَدِّدُ 11/9 الْوَقْتَ الَّذِي يُمْكِنُ فِيهِ الْمَلِكُ الثَّلَاثِ. ثُمَّ نَزَلَ الْمَسِيحُ بِوَصْفِهِ الْمَلِكِ الْقَوِي حِينَ وَصَلَتْ الضَّرْبَةُ الْأُولَى لِبُلْعَامِ إِلَى التَّارِيخِ النَّبَوِيِّ. ثُمَّ انْفَتَحَتِ الْهَآوِيَةُ، وَعَادَ الْإِسْلَامُ مَوْضُوعًا مِنْ مَوْضُوعَاتِ تَارِيخِ الْعَالَمِ. ثُمَّ قَادَ الْمَسِيحُ شَعْبَهُ إِلَى السَّبِيلِ الْقَدِيمَةِ الَّتِي لَأَرْمِيَا، وَبَدَأَتْ تَبَادَى رِسَالَةُ الْوَيْلِ الثَّلَاثِ وَالْمَلِكِ الثَّلَاثِ. وَفِي عَامِ 2015، أُعْلِنَ تَرَامِبُ عَزْمَهُ التَّرْشِيعَ لِلرَّئَاسَةِ، فَحَرَّكَ بِذَلِكَ قَوَى التَّائِينَ الْعَالَمِيَّةَ، ثُمَّ أَطْلَقَتْ الْهَآوِيَةُ الْإِلْحَادَ الَّذِي قَتَلَ تَرَامِبَ فِي نَهَايَةِ الْمَطَافِ فِي شَوَارِعِ سِدُومَ وَمِصْرَ. وَعِنْدَ قَانُونِ الْأَحَدِ سَيَصْعَدُ الْوَحْشُ، وَهُوَ الثَّامِنُ الَّذِي هُوَ مِنَ السَّبْعَةِ، مِنَ الْهَآوِيَةِ. إِنَّ بَدَايَةَ زَمَنِ خَتَمِ الْمِئَةِ وَالْأَرْبَعَةِ وَالْأَرْبَعِينَ أَلْفًا وَنَهَايَتَهُ تَحْدِيدَانِ صَعُودَ قُوَّةٍ مِنَ الْهَآوِيَةِ.

آن وحش که دیدی، بود و نیست؛ و از هاویه برخاوه آمد و به هلاکت خواهد رفت. و ساکنان زمین، آنان که نام‌های ایشان از بنیاد عالم در دفتر حیات نوشته نشده است، چون آن وحش را ببینند که بود و نیست و با این همه هست، در شگفت خواهند ماند. مکاشفه 17:8

اسلام همان کلیدی است که در ۱۱ سپتامبر هاویه را گشود و نیز در زمان قانون یکشنبه هاویه را می‌گشاید. در میانه زمان مهر شدن، ازدها-وحش جهانی‌گرایی نیز از هاویه بیرون آمد.

उन, करेगा युद्ध उनसे, है बढ़ता से मैं कुंड अथाह जो पशु वह तब, होंगे चुके कर पूरी गवाही अपनी वे जब और । 11:7 प्रकाशतिवाक्य डालेगा। मार उन्हें और, पाएगा जय पर

تمامی سه نشانه راه قدرتی که از هاویه برمی‌خیزد، به وسیله کلیدی گشوده شد که به محمد، پادشاه مملکت اسلام، داده شده بود. نبرد نینوا در سال ۶۲۷ نمایانگر نبردی میان دو قدرت بود که نیروی هر دو طرف درگیر را فرسوده ساخت و بدین‌سان به اسلام امکان داد تا به سرعت به قدرت برسد. این کلید در ۱۱/۹ چرخانده شد و صعود اسلام آغاز گردید، هرچند اندکی بعد مهار شد. نبرد نینوا در ۱۱/۹ به گونه‌ای نمونه‌وار تکرار شد؛ زیرا صعود اسلام در آنجا از هنگامی آغاز شد که آن فرشته نیرومند فرود آمد تا زمین را به جلال خویش روشن سازد، و آن ستاره نیز که به معنای رسول است، از آسمان سقوط کرد. نبرد نینوا همچنین در پایان نیز به گونه‌ای نمونه‌وار تکرار می‌شود، آنگاه که قانون یکشنبه فرا می‌رسد و دوره دوم اعصار ظلمت آغاز می‌گردد، در حالی که دود آیین اسلام خورشید را تیره و مستور می‌سازد.

اکسیتر

قانون یکشنبه آنگاه به صورت نمادین متجلی می‌شود که پیام فریاد نیمه‌شب به اجتماع اردویی اکسیتر رسید. آنگاه واپسین حرکات برپا شدن صورت وحش آغاز می‌گردد. تشکیل، یا برپا شدن صورت، از 9/11 آغاز شد؛ اما در پایان آن دوره، دوره اعلام فریاد نیمه‌شب نیز خود فراکتالی از تمام دوره تشکیل صورت است که از 9/11 آغاز گردید. آغاز، نمایانگر پایان است. وای اول، وای سوم را به صورت نمادین

نشان می‌دهد، همان‌گونه که فرشتهٔ اوّل، فرشتهٔ سوّم را به‌صورت نمادین نشان می‌دهد. نبرد نینوا در پایانِ زمانِ مهر و موم، نبرد نینوا را در آغاز مشخص می‌سازد. نبرد نینوا در قانون یکشنبه، پایانِ زمانِ مهر و مومی است که از 9/11 آغاز شد، اما همچنین پایانِ دورهٔ اعلامِ فریادِ نیمه‌شب نیز هست. بنابراین، نبرد نینوا در آغازِ اعلامِ فریادِ نیمه‌شب به‌صورت نمادین نشان داده می‌شود؛ و این، مراحلِ نهاییِ تشکیلِ صورتِ وحش در ایالاتِ متحده را مشخص می‌سازد، و در قانون یکشنبه، آغازِ تشکیلِ صورتِ وحش در جهان شروع می‌شود. نینوا کلیدی است که خطوطِ گوناگون را هم‌راستا می‌سازد؛ همان خطوطی که کمالِ تحققِ خود را در تاریخِ پنهانِ آیهٔ چهل می‌یابند.

ما در مقالهٔ بعدی بیشتر پیش خواهیم رفت.